

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 131/2013

z dnia 15 lutego 2013 r.

ustanawiające nadzwyczajne środki w odniesieniu do udostępniania cukru pozakwotowego i izoglukozy pozakwotowej na rynku Unii z zastosowaniem obniżonej opłaty z tytułu nadwyżek w roku gospodarczym 2012/2013

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 64 ust. 2 i art. 186 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W trakcie roku gospodarczego cukru 2011/2012 średnia cena cukru białego luzem *ex-factory* w Unii osiągnęła poziom odpowiadający 175 % ceny referencyjnej wynoszącej 404 EUR/tonę i była o ok. 275 EUR/tonę wyższa od ceny na rynku światowym. Unijna cena utrzymuje się obecnie na stabilnym poziomie wynoszącym ok. 700 EUR/tonę, który jest najwyższym poziomem osiągniętym od czasu reformy wspólnej organizacji rynku cukru, i zakłóca optymalną płynność zaopatrzenia rynku Unii w cukier. Przewidywana podwyżka tej już wysokiej ceny w trakcie roku gospodarczego cukru 2012/2013 stwarza ryzyko poważnych zakłóceń na rynku, którym należy zapobiec za pomocą niezbędnych środków.
- (2) Na podstawie szacunku podaży i popytu na rok 2012/2013 zakłada się, że poziom końcowych zapasów dla rynku cukru będzie o co najmniej 0,5 mln ton niższy w porównaniu z rokiem 2011/2012. Liczba ta uwzględnia już przywóz z państw trzecich objęty niektórymi umowami preferencyjnymi.
- (3) Z drugiej strony, z powodu prognoz dobrych zbiorów oszacowano, że produkcja cukru przekroczy kwotę określoną w art. 56 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 o blisko 5 400 000 ton. Biorąc pod uwagę dające się

przewidzieć zobowiązania umownych producentów cukru w odniesieniu do niektórych zastosowań przemysłowych przewidzianych w art. 62 tego rozporządzenia oraz zobowiązania wywozowe na rok 2012/2013 dotyczące cukru pozakwotowego, nadal będą dostępne znaczące ilości cukru pozakwotowego w wysokości co najmniej 2 000 000 ton. Część tego cukru można udostępnić w celu zmniejszenia sztywnej podaży na unijnym rynku cukru oraz uniknięcia nadmiernych podwyżek cen.

- (4) W celu zapewnienia płynności rynku należy udostępnić cukier pozakwotowy. Należy umożliwić podjęcie takiego środka za każdym razem, gdy jest to niezbędne w trakcie roku gospodarczego 2012/2013.
- (5) Na podstawie art. 186 i 188 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 można podjąć środki, tam gdzie to konieczne, w celu złagodzenia zakłóceń na rynku lub uniknięcia ryzyka zakłóceń, jeżeli, w szczególności, wynikają one ze znacznego wzrostu cen w Unii, o ile celu tego nie można osiągnąć za pomocą innych środków przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu. W odniesieniu do obecnej sytuacji na rynku rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie przewiduje konkretnych środków mających na celu ograniczenie tendencji wzrostowych cen cukru i umożliwienie zaopatrzenia w cukier po rozsądnych cenach, innych niż te, dla których podstawę stanowi art. 186 wymienionego rozporządzenia.
- (6) Artykuł 64 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 upoważnia Komisję do ustalenia wysokości opłaty z tytułu nadwyżek cukru i izoglukozy na dostatecznie wysokim poziomie, tak aby uniknąć gromadzenia nadwyżek. W art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 967/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do pozakwotowej produkcji cukru ⁽²⁾ wspomnianą opłatę ustalono na 500 EUR za tonę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2006, s. 22.

- (7) Dla ograniczonej ilości pozakwotowej produkcji cukru należy ustalić obniżoną opłatę z tytułu nadwyżek w takiej wysokości za tonę, która umożliwia sprawiedliwe traktowanie unijnych producentów cukru, zapewnia sprawne funkcjonowanie unijnego rynku cukru oraz przyczynia się do zmniejszenia różnicy między cenami cukru na rynku unijnym i światowym, nie stwarzając ryzyka kumulacji nadwyżek na rynku unijnym.
- (8) Ponieważ rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 ustalono kwoty zarówno dla cukru, jak i dla izoglukozy, podobny środek powinien mieć zastosowanie do odpowiedniej ilości pozakwotowej produkcji izoglukozy, ponieważ produkt ten jest w pewnym stopniu komercyjnym zamiennikiem cukru.
- (9) W celu zwiększenia podaży producenci cukru i izoglukozy powinni zwrócić się do właściwych organów państw członkowskich o wydanie świadectw zezwalających im na sprzedaż na rynku Unii pewnych ilości pozakwotowej produkcji cukru objętej obniżoną opłatą z tytułu nadwyżek.
- (10) Obniżona opłata z tytułu nadwyżek powinna zostać zapłacona po przyjęciu wniosku i przed wydaniem świadectwa.
- (11) Ważność świadectw powinna być ograniczona w czasie w celu zachęcenia do szybkiej poprawy sytuacji w zakresie podaży.
- (12) Ustalenie górnych granic dla ilości, o które mogą się ubiegać poszczególni producenci w jednym okresie składania wniosków, i ograniczenie wydawania świadectw wyłącznie do produktów wyprodukowanych przez wnioskodawcę powinno zapobiec działaniom spekulacyjnym w ramach systemu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu.
- (13) Przy składaniu wniosków producenci cukru powinni zobowiązać się do zapłaty ceny minimalnej za buraki cukrowe potrzebne do wyprodukowania ilości cukru, w odniesieniu do której składają oni wniosek. Należy również określić minimalne wymogi kwalifikacyjne stosowane w odniesieniu do wniosków.
- (14) Właściwe organy państw członkowskich powinny powiadomić Komisję o otrzymanych wnioskach. Aby uprościć i ujednoczyć wspomniane powiadomienia, należy udostępnić odpowiednie wzory.
- (15) Komisja powinna zapewnić wydawanie świadectw wyłącznie w ramach limitów ilościowych ustalonych w niniejszym rozporządzeniu. Dlatego też, w razie potrzeby, Komisja powinna ustalić współczynnik przydziału mający zastosowanie do otrzymanych wniosków.
- (16) Państwa członkowskie powinny niezwłocznie powiadomić wnioskodawców, czy ilości, w odniesieniu do których składali wnioski, zostały w całości lub w części przyznane.
- (17) Właściwe organy powinny powiadomić Komisję o ilościach, w odniesieniu do których wydano świadectwa umożliwiające obniżenie opłaty z tytułu nadwyżek. W tym celu Komisja powinna udostępnić odpowiednie wzory.
- (18) Ilości cukru udostępnione na rynku unijnym w ilościach przekraczających ilości przewidziane w świadectwach wydanych na mocy niniejszego rozporządzenia powinny podlegać opłacie z tytułu nadwyżek, o której mowa w art. 64 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. W związku z tym należy dopilnować, aby każdy wnioskodawca niespełniający swojego zobowiązania do udostępniania na rynku unijnym ilości objętej przyznanym mu świadectwem również zapłacił kwotę 500 EUR za tonę. To spójne podejście ma na celu zapobieganie przypadkom nadużywania mechanizmu wprowadzonego przez niniejsze rozporządzenie.
- (19) W celu ustalenia średnich cen cukru kwotowego i pozakwotowego na rynku unijnym zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 952/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do zarządzania rynkiem wewnętrznym cukru oraz systemu kwot (!) cukier objęty świadectwami wydawanymi na mocy niniejszego rozporządzenia powinien być traktowany jak cukier kwotowy.
- (20) Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) decyzji Rady 2007/436/WE, Euratom z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich (2) wpłaty i inne opłaty przewidziane w ramach wspólnej organizacji rynku cukru składają się na zasoby własne. Należy zatem wyznaczyć termin ustalenia wspomnianych kwot w rozumieniu art. 2 ust. 2 i art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującego decyzję 2007/436/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich (3).
- (21) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tymczasowe obniżenie opłaty z tytułu nadwyżek

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 967/2006 opłatę z tytułu nadwyżek ustala się na 224 EUR za tonę dla maksymalnej ilości 150 000 ton cukru w ekwiwalencie cukru białego i 8 000 ton izoglukozy w suchej masie, wyprodukowanych w ilościach przekraczających kwotę określoną w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i udostępnionych na rynku unijnym w roku gospodarczym 2012/2013.

2. Obniżona opłata z tytułu nadwyżek, określona w ust. 1, płacona jest po przyjęciu wniosku, o którym mowa w art. 2, i przed wydaniem świadectwa, o którym mowa w art. 6.

(1) Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 39.

(2) Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 17.

(3) Dz.U. L 130 z 31.5.2000, s. 1.

Artykuł 2

Wnioski o wydanie świadectw

1. W celu skorzystania z warunków określonych w art. 1 producenci cukru i izoglukozy powinni wystąpić o wydanie świadectw.

2. Wnioskodawcami mogą być wyłącznie przedsiębiorstwa produkujące cukier buraczany i trzcinowy lub izoglukozę, które zostały zatwierdzone zgodnie z art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i którym przydzielono kwoty produkcyjne na rok gospodarczy 2012/2013 zgodnie z art. 56 wspomnianego rozporządzenia.

3. W danym okresie składania wniosków każdy wnioskodawca może złożyć nie więcej niż jeden wniosek w odniesieniu do cukru i jeden w odniesieniu do izoglukozy.

4. Wnioski o wydanie świadectw przedsiębiorstwa przesyłają faksem lub pocztą elektroniczną do właściwego organu w państwie członkowskim, w którym zostały zatwierdzone. Właściwe organy państw członkowskich mogą wymagać, aby wnioski składane drogą elektroniczną były opatrzone zaawansowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu dyrektywy 1999/93/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾.

5. Aby być uznane za dopuszczalne, wnioski muszą spełnić następujące warunki:

a) wniosek zawiera następujące informacje:

(i) nazwę/imię i nazwisko, adres oraz numer VAT wnioskodawcy; oraz

(ii) ilości, których dotyczy wnioski, wyrażone w tonach ekwiwalentu cukru białego i tonach izoglukozy w suchej masie, bez mięsca po przecinku;

b) ilości, których dotyczy wnioski w danym okresie składania wniosków, wyrażone w tonach ekwiwalentu cukru białego i tonach izoglukozy w suchej masie, nie mogą przekroczyć 50 000 ton w przypadku cukru i 2 500 ton w przypadku izoglukozy;

c) jeżeli wniosek dotyczy cukru, wnioskodawca powinien zobowiązać się do zapłaty ceny minimalnej buraków cukrowych określonej w art. 49 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w odniesieniu do ilości cukru objętego świadectwami wydanymi zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia;

d) wniosek musi być sporządzony w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym został on złożony;

e) wniosek zawiera odniesienie do niniejszego rozporządzenia oraz ostateczny termin składania wniosków;

f) wnioskodawca nie wprowadza żadnych dodatkowych warunków oprócz tych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

6. Wnioski złożone niezgodnie z ust. 1–5 nie będą przyjmowane.

7. Wniosek nie może zostać wycofany lub zmieniony po jego złożeniu, nawet wtedy, gdy ilość, której dotyczy wnioski, zostanie przyznana jedynie częściowo.

Artykuł 3

Składanie wniosków

Okres składania wniosków upływa dnia 26 lutego 2013 r. o godzinie 12.00 w południe czasu obowiązującego w Brukseli.

Artykuł 4

Przekazywanie wniosków przez państwa członkowskie

1. W oparciu o warunki ustanowione w art. 2 właściwe organy państw członkowskich podejmują decyzje w sprawie dopuszczalności wniosków. Jeśli właściwe organy zdecydowały, że wniosek nie jest dopuszczalny, niezwłocznie informują o tym wnioskodawcę.

2. Właściwy organ powiadamia Komisję najpóźniej w piątek, faksem lub pocztą elektroniczną, o dopuszczalnych wnioskach, które zostały złożone w poprzednim okresie składania wniosków. Powiadomienie nie zawiera danych, o których mowa w art. 2 ust. 5 lit. a) ppkt (i). Państwa członkowskie, które nie otrzymały żadnych wniosków, ale posiadają kwotę cukru lub izoglukozy przyznaną im w roku gospodarczym 2012/2013, przesyłają również Komisji w tym samym terminie powiadomienia ze wzmianką „0”.

3. Formę i treść powiadomień określa się na podstawie wzorów udostępnionych państwu członkowskim przez Komisję.

Artykuł 5

Przekroczenie limitów

Jeżeli informacje przekazane przez właściwe organy państw członkowskich zgodnie z art. 4 ust. 2 wskazują, że wnioskowane ilości przekraczają limity określone w art. 1, Komisja:

a) ustala współczynnik przydziału, który państwa członkowskie stosują do ilości objętych każdym zgłoszonym wnioskiem o przyznanie świadectwa;

b) odrzuca wnioski, które jeszcze nie zostały zgłoszone.

Artykuł 6

Wydawanie świadectw

1. Bez uszczerbku dla art. 5 dziesiątego dnia roboczego następującego po tygodniu, w którym zakończył się okres składania wniosków, właściwy organ wydaje świadectwa dla wniosków zgłoszonych Komisji, zgodnie z art. 4 ust. 2.

2. W każdy poniedziałek państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach cukru lub izoglukozy, dla których wydały świadectwa w poprzednim tygodniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12.

3. Wzór świadectwa określony jest w załączniku.

Artykuł 7

Ważność świadectw

Świadectwa są ważne do końca drugiego miesiąca następującego po miesiącu ich wydania.

Artykuł 8

Zbywalność świadectw

Ani prawa, ani obowiązki wynikające ze świadectw nie mogą być przenoszone.

Artykuł 9

Sprawozdawczość dotycząca cen

Do celów art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 952/2006 ilość sprzedanego cukru, objętego świadectwami wydanymi na podstawie niniejszego rozporządzenia, uważana jest za cukier kwotowy.

Artykuł 10

Monitorowanie

1. Wnioskodawcy dodają do swoich miesięcznych powiadomień określonych w art. 21 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 952/2006 ilości, w odniesieniu do których otrzymali świadectwa zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia.

2. Przed dniem 31 października 2013 r. każdy posiadacz świadectwa wydanego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przedstawia właściwym organom państwa członkowskiego dowód, że wszystkie ilości objęte posiadanym przez niego świadectwem zostały udostępnione na rynku unijnym. Każda tona objęta świadectwem, która nie została udostępniona na rynku unijnym z przyczyn innych niż siła wyższa, podlega opłacie w wysokości 276 EUR za tonę.

3. Państwa członkowskie informują Komisję o ilościach, które nie zostały udostępnione na rynku unijnym.

4. Państwa członkowskie obliczają i powiadamiają Komisję o różnicy między całkowitą ilością cukru i izoglukozy wyprodukowaną przez każdego producenta w ilości przekraczającej kwotę oraz o ilościach, które zostały wyeliminowane przez producentów zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 967/2006. Jeśli pozostałe ilości cukru pozakwotowego lub izoglukozy pozakwotowej posiadane przez danego producenta są mniejsze niż ilości, w odniesieniu do których producent otrzymał świadectwa zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, dany producent płaci kwotę w wysokości 500 EUR za tonę tej różnicy.

5. Powiadomień, o których mowa w ust. 3 i 4, należy dokonywać najpóźniej do dnia 30 czerwca 2014 r.

Artykuł 11

Data ustalenia tytułu

Dla celów art. 2 ust. 2 i art. 6 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000 datą ustalenia tytułu jest dzień, w którym opłata z tytułu nadwyżek jest wypłacana przez wnioskodawców zgodnie z art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie traci moc z dniem 30 czerwca 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 lutego 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wzór świadectwa, o którym mowa w art. 6 ust. 3

ŚWIADECTWO

upoważniająca, w odniesieniu do roku gospodarczego 2012/2013, do obniżenia opłaty przewidzianej w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 967/2006

Państwo członkowskie:

Posiadacz kwoty:

Produkt	
Wnioskowane ilości:	
Ilości objęte wydanym świadectwem:	
Zapłacone opłaty (EUR/t):	224

Na rok gospodarczy 2012/2013 opłata, o której mowa w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 967/2006, nie ma zastosowania do ilości objętych niniejszym świadectwem, z zastrzeżeniem zgodności z zasadami określonymi w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 131/2013, w szczególności w art. 2 ust. 5 lit. c).

Podpis właściwego organu państwa członkowskiego	Data wystawienia
---	------------------

Niniejsze świadectwo jest ważne do końca drugiego miesiąca następującego po dacie jego wydania.